

Eberhard eller Signe havde foreløbig stor Tillid til Oprigtigheden af hans Omvendelse, — dertil syntes han dem endnu langtfra nedbøjet nok. At hans Forlovelse med den jødiske Rigmandsdatter var bleven hævet, havde de hørt af andre, og herpaa byggede de et stort Haab; men hvorledes det nærmere forholdt sig dermed, vidste de ikke; og Signe ønskede for sit Vedkommende heller ingenting at vide, fordi hun overhovedet intet andet vilde kende af hans Liv, end hvad der laa indenfor Hjemmets og Troens Grund.

— Den næste Formiddag kom saa Professoren for at foretage en Undersøgelse. Den lille Mand med det underlig tarvelige, ja snuskede Udseende og det sære Kældersprog var i de første Øjeblikke meget gnaven. Det var knap nok, han vilde mindes at have set Per før, og han begyndte med at sige, at han selv var syg og egentlig ikke burde være taget ud, en Udtalelse, som hans blygraa Ansigtssfarve og de store, blaasorte Hudposer, der hang ham under Øjnene, paa næsten uhyggelig Maade bekræftede.

Efter endt Undersøgelse blev han noget mere tilgængelig. Han satte sig paa en Stol ved Siden af Sengen og sagde:

„Hvad er'et i Grunden, De vil ha' og vide? Mads-kabet ta'r for megen Plads op hos Dem, og De har et snavs Blodomløb, — men det sagde jeg Dem vistnok sidst.“

Per mente, at disse pludselige Nerveforstyrrelser dog vel maatte have en bestemt Aarsag. Han følte sig jo ellers ikke syg og havde — kunde man vel nok sige — endog en ualmindelig god og kraftig Legemsbygning.

„God og kraftig Legemsbygning? Muldjordskraftig — hva'? Naa ja, naar De selv er tilfreds! Jeg vil dog alligevel raade Dem til at lade være med at stille for store Krav til denne Muldjordskraft. For det taaler den inte. Det sagde jeg Dem vistnok ogsaa sidst. Vi danske Mænd med vores udspilede Melgrøds- og Vandsuppemaver, vi duer inte til Nutidens Hastværk. Det er med os ligesom med Bønderhestene, de kan være gode nok til det gammeldags, jævne Luntetrav med daskende Haler; i et Kapløb knækker de sgu sammen. Det er inte længer Skulderbredden, der gør'et, Højstærede! Eller et Par velformede Laarmuskler. Det er